

ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

ว่าด้วยคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว การจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายของผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว ค่าพาหนะแก่ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่ยากไร้ เงินสินบนแก่ผู้แจ้งความนำจับ และเงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ผู้จับผู้ถูกปล่อยชั่วคราวโดยศาลที่หลบหนี

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว การจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายของผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว ค่าพาหนะแก่ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่ยากไร้ เงินสินบนแก่ผู้แจ้งความนำจับ และเงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ผู้จับผู้ถูกปล่อยชั่วคราวโดยศาลที่หลบหนี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการกักขังและติดตามจับกุมผู้หลบหนีการปล่อยชั่วคราวโดยศาล พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.) โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว การจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายของผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว ค่าพาหนะแก่ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่ยากไร้ เงินสินบนแก่ผู้แจ้งความนำจับ และเงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ผู้จับผู้ถูกปล่อยชั่วคราวโดยศาลที่หลบหนี พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๔ ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่มีไขุบุคคลตามข้อ ๕ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ที่รู้จักผู้ถูกปล่อยชั่วคราวเป็นอย่างดีและผู้ถูกปล่อยชั่วคราวให้ความเคารพเชื่อฟัง หรือเป็นผู้ได้รับความไว้วางใจจากชุมชนที่ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีที่อยู่อาศัยให้ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย และ

(๒) เป็นผู้สมัครใจ มีความพร้อมและเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามที่ศาลมอบหมาย

ข้อ ๕ ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่มีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาเพื่อป้องกันการหลบหนี หรือภัยอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างที่ได้รับการปล่อยชั่วคราว ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา หรือผ่านการอบรม การให้คำปรึกษาทางจิตสังคมตามหลักสูตรที่สำนักงานศาลยุติธรรมจัดหรือรับรอง และ

(๒) เป็นผู้สมัครใจ มีความพร้อมและเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามที่ศาลมอบหมาย การให้คำปรึกษาทางจิตสังคม หมายความว่า การให้คำปรึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับคำปรึกษาให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นเพื่อป้องกันการหลบหนี การกระทำความผิด หรือก่อเหตุร้าย

ข้อ ๖ บุคคลต่อไปนี้ต้องห้ามเป็นผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว

(๑) เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวตามที่คณะกรรมการบริหาร ศาลยุติธรรมกำหนด

(๒) ผู้ประกัน บุคคลซึ่งเป็นหลักประกัน หรือบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของหลักประกันในการขอ ปล่อยชั่วคราว

(๓) บุคคลที่ประกอบอาชีพหรือหารายได้จากงานที่มีลักษณะเป็นปฏิปักษ์หรืออาจมีผลประโยชน์ กับการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ศาลมอบหมาย

ข้อ ๗ ศาลมีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวได้ในกรณีที่ศาลอนุญาต ให้ปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน หรือมีประกันแต่ไม่มีหลักประกัน และผู้ต้องหาหรือจำเลย ที่ได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว มีลักษณะต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีญาติหรือเพื่อนสนิทหรือบุคคลใกล้ชิดอื่นใดที่อาจช่วยดูแลผู้ต้องหา หรือจำเลยให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของศาลหลังได้รับการปล่อยชั่วคราว หรือ

(๒) ผู้ต้องหาหรือจำเลย ตลอดจนญาติ เพื่อนสนิท หรือบุคคลใกล้ชิดของผู้ต้องหาหรือจำเลย ไม่มีช่องทางสื่อสารเพื่อให้เจ้าพนักงานศาลซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวติดต่อได้ภายหลัง มีการปล่อยชั่วคราว หรือ

(๓) ผู้ต้องหาหรือจำเลยอาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลหรือทุรกันดาร หรือต้องเดินทางไปประกอบอาชีพ ต่างท้องถิ่นอยู่บ่อยครั้ง และมีเหตุที่น่าเชื่อว่าเจ้าพนักงานศาลซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว อาจประสบความยากลำบากเกินสมควรในการติดต่อหรือกำกับดูแลผู้ต้องหาหรือจำเลยให้ปฏิบัติตามเงื่อนไข หรือ

(๔) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษาการติดยาเสพติด การเจ็บป่วยทางจิต หรือควรได้รับคำปรึกษาทางจิตสังคม

การแต่งตั้งผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวในกรณีตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) ไปพร้อมกับการสั่งให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวต้องติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทาง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ วรรคสาม พึงทำได้ต่อเมื่อมีเหตุที่น่าเชื่อ อย่างยิ่งว่า ลำพังการแต่งตั้งผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว หรือการสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อย่างใดอย่างหนึ่งนั้นไม่เพียงพอในการกำกับดูแลให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติตามเงื่อนไขของศาล

ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่ศาลแต่งตั้งอาจมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสม ภายใต้ลักษณะตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๘ ศาลอาจสั่งให้ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีหน้าที่ต่อไปนี้ เพียงอย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายอย่างรวมกันก็ได้

- (๑) หน้าที่ในการสอดส่องดูแล
- (๒) หน้าที่รับรายงานตัวผู้ถูกปล่อยชั่วคราว
- (๓) หน้าที่ให้คำปรึกษา

ข้อ ๙ ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่มีหน้าที่ในการสอดส่องดูแลต้องคอยกำชับหรือตักเตือนให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติตามเงื่อนไขของศาลอย่างเคร่งครัด และคอยสอดส่องพฤติกรรมของผู้ถูกปล่อยชั่วคราวว่าปฏิบัติตามเงื่อนไขของศาลหรือไม่ หากพบพฤติกรรมอันควรสงสัยว่าเป็นการผิดเงื่อนไข ต้องรายงานศาลโดยเร็ว

ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่มีหน้าที่ในการรับรายงานตัวต้องเป็นผู้รับรายงานตัวผู้ถูกปล่อยชั่วคราวตามกำหนดนัดแทนศาล หากผู้ถูกปล่อยชั่วคราวไม่มารายงานตัว ต้องรายงานศาลโดยเร็ว

ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาต้องให้คำปรึกษาเป็นรายครั้ง หากพบว่าการให้คำปรึกษาครั้งใดไม่มีความก้าวหน้า หรือผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีแนวโน้มที่จะหลบหนี กระทำความผิด หรือก่อเหตุร้าย ต้องรายงานศาลโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวและมีคำสั่งแต่งตั้งผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว ให้ศาลชั้นต้นกำหนดตัวผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวแล้ว ดำเนินการต่อไป

หมวด ๒

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายของผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๑๑ ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่ปฏิบัติหน้าที่จนเสร็จสิ้น หรือที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามสมควรแก่กรณีแม้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวหลบหนีหรือไปก่อภัยอันตรายหรือความเสียหายขึ้น มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในระเบียบนี้

ในกรณีผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษา ให้มีสิทธิรับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษาเป็นรายครั้ง

ข้อ ๑๒ การกำหนดค่าตอบแทนให้แก่ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีหน้าที่ในการรับรายงานตัว ให้กำหนดค่าตอบแทนไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ บาท และไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

(๒) ในกรณีที่ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีหน้าที่ในการสอดส่องดูแล ไม่ว่าจะมิหน้าที่รับรายงานตัวด้วยหรือไม่ ให้กำหนดค่าตอบแทนไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ บาท และไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(๓) ในกรณีที่ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ให้กำหนดค่าตอบแทนเป็นรายครั้งที่ให้คำปรึกษาครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท รวมแล้วไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท

การกำหนดค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้คำนึงถึงลักษณะและความยากง่ายของภารกิจ ตลอดจนระยะเวลาที่ต้องดำเนินการประกอบด้วย

ในกรณีที่ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เกินกว่าหนึ่งหน้าที่ ให้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่สูงกว่าเพียงอัตราเดียว

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่การปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งก่อให้เกิดความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันมีค่าใช้จ่าย ให้ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวยื่นคำร้องขออนุญาตดำเนินการดังกล่าวต่อศาลชั้นต้นที่ออกหมายปล่อยในโอกาสแรกที่กระทำได้ หากศาลมีคำสั่งอนุญาต ให้กำหนดค่าใช้จ่ายที่ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวขอรับได้ตามที่จำเป็นและสมควร

ข้อ ๑๔ ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีสิทธิขอรับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายตามข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ เมื่อปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้น หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เนื่องจากศาลยกเลิกคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

ในการขอรับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่าย ให้ผู้กำกับดูแลผู้ถูกปล่อยชั่วคราวยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นที่ได้ออกหมายปล่อยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติหน้าที่หรือวันที่รับแจ้งจากศาลและให้ศาลชั้นต้นเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติในการจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่าย

หมวด ๓

ค่าพาหนะแก่ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่ยากไร้

ข้อ ๑๕ ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล หากเป็นผู้ยากไร้และไม่มีค่าพาหนะสำหรับการเดินทางไปศาลหรือปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด มีสิทธิขอรับค่าพาหนะตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๑๖ ศาลมีอำนาจกำหนดค่าพาหนะให้แก่ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่ยากไร้ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีที่พักอาศัยอยู่ในเขตอำนาจศาล หรือในเขตจังหวัดเดียวกับสถานที่ที่ศาลกำหนดให้ไปปฏิบัติตามเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราว ให้กำหนดค่าพาหนะไม่เกินครั้งละ ๓๐๐ บาท

(๒) ในกรณีที่ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีที่พักอาศัยนอกเขตอำนาจศาล หรือคนละจังหวัดกับสถานที่ที่ศาลกำหนดให้ไปปฏิบัติตามเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราว ให้กำหนดค่าพาหนะไม่เกินครั้งละ ๕๐๐ บาท

ในการกำหนดค่าพาหนะ หากศาลเห็นว่ามิเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง ศาลมีอำนาจกำหนดค่าพาหนะ สูงกว่าอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๗ ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีสิทธิขอรับค่าพาหนะทันทีที่ต้องเดินทางไปศาลหรือไปสถานที่ที่ศาลกำหนดให้ไปปฏิบัติตามเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราว โดยให้ยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นที่ออกหมายปล่อย หรือศาลที่เดินทางไปถึง แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาสามสิบวันนับแต่การปล่อยชั่วคราวสิ้นสุด

หมวด ๔

เงินสินบนแก่ผู้แจ้งความนำจับและเงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ผู้จับ
ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวโดยศาลที่หลบหนี

ข้อ ๑๘ ให้ผู้แจ้งความนำจับและเจ้าหน้าที่ผู้จับมีสิทธิรับเงินสินบนและเงินรางวัล แล้วแต่กรณี เมื่อมีการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลซึ่งหลบหนีและได้ส่งตัวต่อศาลแล้ว

ข้อ ๑๙ ในการขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัลตามข้อ ๑๘ ให้ผู้แจ้งความนำจับหรือเจ้าหน้าที่ผู้จับยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นที่ได้ออกหมายปล่อยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ส่งตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยต่อศาล โดยผู้ร้องต้องแสดงพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือว่าตนเองเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว และหากศาลพิจารณาเห็นว่าคำร้องนั้นฟังได้ ให้ศาลมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้แจ้งความนำจับหรือเงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ผู้จับตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๒๐ ให้กำหนดเงินสินบนแก่ผู้แจ้งความนำจับในอัตราไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๒๑ ให้กำหนดเงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ผู้จับในอัตราไม่เกินร้อยละห้าสิบของวงเงินประกันตัวตามที่ศาลกำหนดหรือตามบัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยแล้วแต่กรณี แต่ต้องไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลมิได้กำหนดวงเงินประกันตัวไว้ และบัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยมิได้กำหนดวงเงินประกันตัวสำหรับข้อหาของผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีไว้ ให้กำหนดเงินรางวัลไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๒๒ ในการกำหนดเงินสินบนแก่ผู้แจ้งความนำจับหรือเงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ผู้จับตามข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ ให้กำหนดตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความยากง่ายในการติดตามจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นเป็นสำคัญ

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มิผู้แจ้งความนำจับหรือเจ้าหน้าที่ผู้จับหลายราย ให้ส่งแบ่งจ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลแก่ผู้มีสิทธิได้รับเท่ากันทุกราย

ข้อ ๒๔ ผู้ขอรับหรือได้รับเงินสินบน เงินรางวัลหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายอื่นแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินสินบนหรือเงินรางวัลตามระเบียบนี้ เว้นแต่ศาลเห็นว่าการติดตามจับกุมผู้ต้องหา หรือจำเลยนั้นมีความยากเป็นพิเศษ และสมควรให้เงินสินบนหรือเงินรางวัลเพิ่มเติมจากเงินในลักษณะเดียวกันที่ได้รับตามกฎหมายอื่น

หมวด ๕

วิธีการเบิกจ่ายค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย ค่าพาหนะ เงินสินบน และเงินรางวัล

ข้อ ๒๕ วิธีการเบิกจ่าย หลักฐานและเอกสารการเบิกจ่ายค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย ค่าพาหนะ เงินสินบน และเงินรางวัล ให้ปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมเกี่ยวกับการเงิน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ชีพ จุลมนต์

ประธานศาลฎีกา

ประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรม